

Om midlertidig Renteinddragelse paa Grund af andre Indtægter giver §§ 62, 63, 64 og 66 i Rigsforsorgsloven og Forordning af 6. Oktober 1931, 3die Del, Kap. V, Afsnit 2, § 10, Oplysning. Derefter inddrages Renten helt eller delvis ved Siden af andre Indtægter, for saa vidt de overstiger en bestemt Størrelse, som er fastsat forskelligt for Indtægter af offentlige Midler og for private Indtægter.

Efter Rigsforsorgsloven skete der først Fradrag i Renten ved Siden af forholdsvis store Indtægter og saa ogsaa kun med mindre Dele, begyndende med $\frac{1}{10}$ af Renten, indtil Minimumsbeløbet, $\frac{3}{10}$ af Renten; naaedes ved forholdsvis store Indtægter.

Nu sker der allerede Fradrag ved en Indtægt af offentlige Midler paa 170 Rm. om Maaned (+ 10 Rm. for hvert Barn) og udgør Halvdelen af det overskydende Beløb. Minimumsbeløbet udgør for Sværinvaliden med ringe Indtægter $\frac{4}{10}$, ellers for alle Invaliden $\frac{3}{10}$ af Renten.

Private Indtægter medførte efter Rigsforsorgsloven intet Fradrag, men nu sker der Fradrag, hvis Indtægt og Rente tilsammen overstiger 9 000 Rm. (+ 600 Rm. for hvert Barn).

Endvidere hviler Renten ved Siden af de i § 64 i Rigsforsorgsloven opførte Ydelser, for saa vidt angaar et Beløb, der svarer til disse Ydelser (f. Eks. Ulykkesrente fra Staten).

Det vil af foranstaaende ses, at den tyske Efterladterente i Modsætning til den danske varierer efter Trangen.

Ved en Sammenligning af Efterladterenten i Tyskland og Danmark maa man dernæst tage i Betragtning Markens og Kronens eventuelt forskellige Købekraft.

Efter de af Ministeriets statsvidenskabelige Konsulent opstillede Beregninger vil en Rm.'s Købekraft i Tyskland kunne sættes til ca. 1,05 Krones Købekraft her i Landet, hvilket omtrent svarer til 1 Kr. = 95 Pfg. Dette Resultat maa dog tages med det Forbehold, som Utilstrækkeligheden af de foreliggende til en saadan Sammenligning nødvendige Oplysninger medfører; en nøjagtigere Udregning af Forholdet — med Hensyn til hvilket der i øvrigt ifølge Sagens Natur altid kun vil kunne opnaas en vis tilnærmelsesvis Nøjagtighed — vilde kræve Tilvejebringelse af nærmere Oplysninger, bl. a. om Leveomkostningerne i de sønderjyske Landsdele, hvilke Oplysninger man under Hensyn til, at Folketingets Finansudvalg har ønsket snarest at modtage det Sammenligningsgrundlag, som nærværende Redegørelse tilsigter at give, ikke har ment at burde indhente.

I efterstaaende eksempelvis Opstilling over dansk og tysk Efterladterente har man ved de tyske Rentebeløb i Parentes tilføjet det Kronebeløb, hvortil den tyske Forsøgelse skulde svare ud fra det foran angivne Forhold: 1 Mark = 1,05 Kr.

Medens den danske Krigsenke altid faar 720 Kr. + Dyrtidstillæg, for Tiden 15 pCt. = 108 Kr. og fra 1. April 1934 20 pCt. = 144 Kr., i alt henholdsvis 828 og 864 Kr., faar en tysk Enke i en mindre By, naar hun oppebærer Rente efter 60 pCt., og med det almindelige Udligningstillæg, en aarlig Rente af 463,80 Rm. (ca. 485 Kr.).

Denne Sum kan paa Grund af Indtægtsfradrag gaa ned til $\frac{3}{10}$ deraf eller 139,14 Rm. (ca. 146 Kr.) og kan stige til 913,80 Rm. (ca. 956 Kr.), for saa vidt Enken ingen yderligere Indtægter har og derfor oppebærer en Tillægsrente paa 450 Rm.

De tilsvarende Tal er for en Enke, der oppebærer Rente efter 50 pCt., 386,40 Rm. (ca. 404 Kr.), 115,92 Rm. (ca. 121 Kr.) og 794,40 Rm. (ca. 831 Kr.).

Ved foranstaaende er man, da kun ca. 2 pCt. af Enkerne oppebærer det forhøjede Udligningstillæg og ca. 12,4 pCt. intet Tillæg oppebærer, gaaet ud fra Enkerente + normalt Udligningstillæg.

Man vil heraf se, at en Enke i Tyskland i mindre Byer, naar hun ikke har nogen Indtægter, eller i hvert Fald ikke større Indtægter, end at hun kan opnaa Tillægsrenterne, vel kan opnaa en Rente, der noget overstiger den danske Enkerente (dette gælder dog kun den Enke, der opnaar Rente efter 60 pCt., medens en Rente efter 50 pCt. aldrig kan blive større end den danske Enkerente). Saa snart imidlertid den tyske Enke ved en Indtægtsgrænse af ca. 500 Rm. ikke kan opnaa fuld Tillægsrente (ca. 450 Rm.), er den tyske Rente betydelig under den danske Enkerente. Hertil kommer i Tyskland Nedsættelse af Renten paa Grund af andre Indtægter, jfr. foran.

Paa den anden Side maa det ved en Sammenligning af Efterladterente i de to Lande tages i Betragtning, at Efterladterenten i Tyskland er fritaget for enhver Skat.